

1

PORTALUL MAGIC MISIUNILE MERLIN

CRĂCIUN ÎN CAMELOT

Ediția a II-a

de Mary Pope Osborne

Ilustrații de Sal Mardocca

Traducere din limba engleză de Mihaela Pogonici

Editura Paralela 45

Director de producție editorială: Ionuț Burcioiu

Redactare: Martin Zick

Corectură: Rodica Crețu

Tehnoredactare și DTP copertă: Mihail Vlad

Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

OSBORNE, MARY POPE

Crăciun în Camelot / de Mary Pope Osborne ; il. de Sal Murdocca ; trad. din lb. engleză de Mihaela Pogonici. – Ed. a 2-a. – Pitești : Paralela 45, 2025
ISBN 978-973-47-4239-4

I. Murdocca, Sal (il.)

II. Pogonici, Mihaela (il.)

087.5

Mary Pope Osborne

Merlin Missions #1 Christmas in Camelot

Text copyright © 2001 by Mary Pope Osborne

Cover art and interior illustrations copyright © 2001 by Sal Murdocca

All rights reserved.

This translation published by arrangement with Random House Children's Books, a division of Penguin Random House LLC.

Copyright © Editura Paralela 45, 2025

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

Cuprins

Prolog.....	9
1. O invitație regală	11
2. Un regat trist	17
3. Cavalerii Mesei Rotunde.....	25
4. Cine se duce?	35
5. Trei ghicitori și un secret.....	41
6. Alb ca zăpada	45
7. O mantie fermecată	53
8. Hora vrăjită	61
9. Cavalerii pierduți.....	68
10. Darurile cavalerilor.....	73
11. Peștera de cristal.....	81
12. Flăcări roșii contra flăcări albastre.....	87
13. Căii cavalerilor	92
14. Întoarcerea la castel	98
15. Un Crăciun magic.....	103
16. Întoarcerea acasă	112
Nota autoarei	117
Puzzle de memorie și imaginație	120

CAPITOLUL 1

O invitație regală

Soarele palid de iarnă dispăruse în spatele norilor pufoși și grei. Stătea să ningă.

— Grăbește-te! spuse Jack. Mi-e frig.

Băiatul se întorcea de la școală împreună cu sora lui, Annie. Începea vacanța de Crăciun.

Glu, glu, glu...!

— O! făcu Annie. Uite! Acolo!

O pasăre albă, cocoțată pe o ramură, îi fixa pe copii cu ochii ei mici și rotunzi.

— Ia te uită, spuse Jack, un porumbel!

— E mesagerul lui Morgan!

Jack nu voia să-și facă speranțe. Trecuse atâta amar de vreme de când zâna nu se mai arătase. Îi lipsea mult de tot. Scutură din cap și spuse:

— Nu!

— Ba da! Morgan are nevoie de noi pentru o nouă misiune, am o presimțire!

Porumbelul își luă zborul cu foșnet de aripi și se îndreptă spre pădurea din Frog Creek.

— Să ne luăm după el! exclamă Annie. Căsuța magică s-a întors!

— Asta crezi tu!

— Asta *știi*! spuse fetița și se avântă pe cărare, după porumbel.

Jack bombăni puțin, dar începu să alerge după sora lui.

Se făcuse deja întuneric. Cu greu mai puteai distinge ceva în pădure, dar copiii cunoșteau drumul ca-n palmă. Pașii lor răsunau pe

pământul înghețat. În curând se opriră la rădăcina celui mai înalt stejar.

— Vezi? exclamă Annie triumfătoare, arătând spre vârful copacului.

Căsuța era acolo, între ramurile desfrunzite. Jack țopâi de bucurie.

— Zână Morgan! strigă Annie. Aici suntem!

Copiii își ținură respirația, așteptând ca zâna să apară la fereastră.

Dar nimic!

Annie apucă scara de funie și începu să urce. Jack o urmă.

De îndată ce ajunseră sus, băiatul observă ceva pe podea – un sul de hârtie legat cu o panglică roșie de catifea. Îl ridică și îl desfășură. Pe pergamentul gros, gălbui, sclipea un text scris cu litere de aur.

— Uau! exclamă Annie. Ce mesaj frumos ne-a lăsat!

— E o invitație. Ascultă:

— Crăciunul în Camelot! țipă Annie. Nu pot să cred!

— Fantastic! murmură Jack.

Își imagina deja un castel magnific, luminat de candelabre, plin de doamne nobile și de cavaleri, care se ospătau în jurul unei mese uriașe.

— Îți dai seama, Jack? Vom sărbători Crăciunul cu zâna, cu regele Arthur și cu regina Guinevere!

— Cu Lancelot și Perceval! continuă băiatul. Cavalerii Mesei Rotunde!

Jack cunoștea bine legenda regelui Arthur, îl fascinasese dintotdeauna. Și iată că legenda avea să devină realitate!

Annie nu mai putea sta locului de nerăbdare:

— Să plecăm imediat! Unde e cartea despre Camelot?

Dar copiii o căutară în van. Nu găsiră decât o singură carte, cea care îi aducea înapoi acasă după aventurile lor, cartea despre Pennsylvania. Jack era foarte dezamăgit:

— Cum vom călători fără carte?

— Nu știu. Poate Morgan a uitat.

Jack întoarse pergamentul pe toate părțile, sperând să afle și alte informații, dar nu vedea decât textul invitației.

— Ce chestie...

— Așa de rău îmi pare! suspină Annie, cu ochii țintă la literele de aur elegante. Îmi doresc atât de mult să mergem la Camelot!

În acea clipă, o rafală de vânt clătină ramurile.

— Ce se întâmplă? se miră Jack.

Vântul sufla.

— Stai puțin! Am înțeles! exclamă băiatul. Ai ținut invitația în mână și ai spus: „Îmi doresc atât de mult...”

— Mi-am pus o dorință! Magia a funcționat și de data asta! Plecăm la Camelot! strigă Annie fericită.

Vântul se întete.

Căsuța începu să se învâртеască.

Din ce în ce mai repede.

Apoi totul rămase nemișcat.

Nimic nu se mai clintea.

CĂPITOLUL 2

Un regat trist

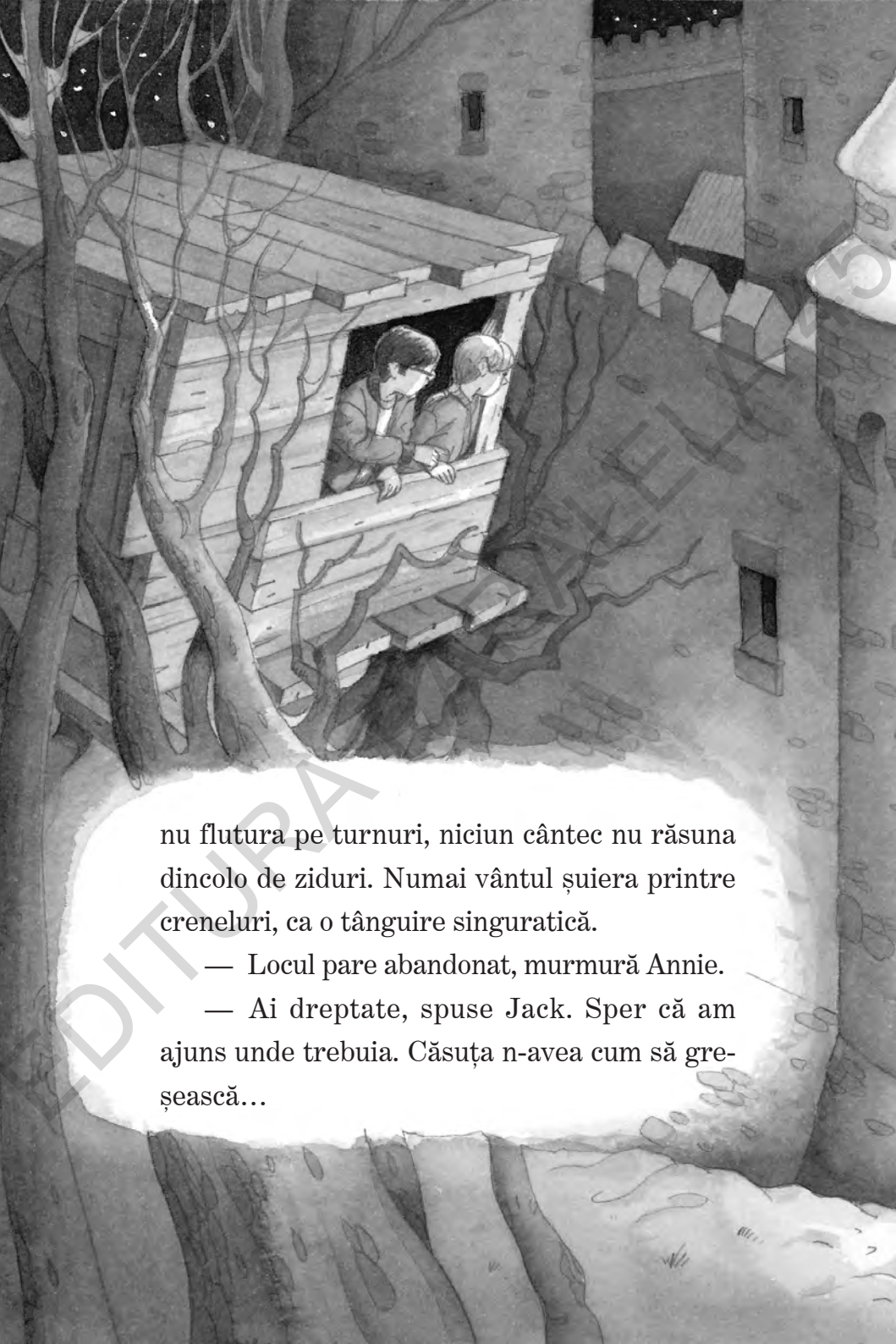
Jack dârdâia. Aburul din gura lui se împrăstia în aerul rece. Annie era deja aplecată pe fereastra căsuței.

— Așa arată Camelot? spuse ea, dezamăgită.

Jack i se alătură.

Căsuța aterizase în vârful unor copaci defrunziți. Zidurile întunecate ale unui castel uriaș se profilau pe cerul cenușiu. Nicio lumină nu licărea la ferestrele înguste, niciun steag

nu flutura pe turnuri, niciun cântec nu răsuna dincolo de ziduri. Numai vântul șuiera printre creneluri, ca o tânguire singuratică.

— Locul pare abandonat, murmură Annie.

— Ai dreptate, spuse Jack. Sper că am ajuns unde trebuia. Căsuța n-avea cum să greșească...

Crăciun în Camelot

Scoase din rucsac carnețelul și creionul, ca să facă o schiță a castelului.

— Hei! strigă Annie. Vine cineva!

O siluetă trecu de poartă și traversă podul basculant. Era o femeie înfășurată într-o mantie lungă, cu un felinar în mână. Vântul îi flutura părul lung argintiu.

— Zână Morgan! strigară copiii în cor.

Izbucniră în răs, atât se simțeau de ușurați.

Zâna se apropie cu pași iuți de copac. Pământul înghețat scârțâia sub picioarele ei. Ridică felinarul:

— Jack! Annie! Voi sunteți?

— Da, noi! strigă bucuroasă fetița.

Coborî repede scara de frânghie, urmată de fratele ei. Amândoi se aruncară în brațele zânei.

— Am văzut pe fereastră un fulger de lumină în livada castelului, explică Morgan. Am ieșit să văd ce se întâmplă. Cum ați ajuns aici?

— Păi... ne-ați trimis căsuța fermecată! spuse Jack.

— Cu o invitație de a sărbători Crăciunul în Camelot, adăugă Annie.

Zâna păru brusc foarte îngrijorată:

— Nu v-am trimis nimic!

Copiii se priviră nedumeriți.

— Dar invitația era semnată cu un M! insistă Jack.

— Nu înțeleg... murmură Morgan. Anul ăsta nu vom sărbători Crăciunul.

— Da? De ce? întrebă Annie.

O expresie de tristețe umbri chipul zânei:

— Regele Arthur are un dușman de moarte. Numele lui este Mordred. Arthur l-a învins, dar nu înainte ca Mordred să apuce să-i ceară Vrăjitorului Negru să arunce un blestem asupra regatului și să-i răpească toată bucuria.

— Cum adică „t-toată bucuria“? se bâlbâi Annie.

— De luni întregi Camelot trăiește fără petreceri și sărbători, fără muzică și cântece, fără râsete și plăceri.

— Oh!

— Putem să vă ajutăm cu ceva? întrebă Jack.

Zâna zâmbi tristă:

— Mi-e teamă că de data asta nu puteți face nimic. Dar poate o să-i mai descrețiți fruntea regelui Arthur. I-am povestit atâtea despre voi doi! Veniți, să intrăm în castel!

Morgan ridică felinarul și îi conduse pe copii pe podul basculant până într-o curte interioară, mare și pustie.

— Unde sunt toți oamenii? șopti Annie la urechea fratelui ei.

— Nu știu...

Lui Jack îi părea rău că nu are la îndemână o carte despre Camelot. O carte interesantă te ajută să înțelegi o mulțime de lucruri!

Morgan îi conduse printr-o arcadă uriașă și se opri în fața unei porți mari din lemn.

— Nicio carte nu te va ajuta de data asta, spuse ea.

Băiatul tresări – Morgan îi citise gândurile?